प्रकञ्च्य, प्रकञ्च्य, प्रचिकञ्चिष्य, प्रचाकञ्च्य ;

कञ्चम् २, } कञ्चम् २, } चिकञ्चिषम् २, } चाकञ्चम् २ ; }
कञ्चित्वा २, } कञ्चयित्वा २, } चिकञ्चिषित्वा २, } चाकञ्चित्वा २ ; }

कञ्चुकम्.[A]

(146) "कटि[कटी]गतौ" (I-भ्वादिः-320. सक. सेट्. पर.)

[1]कण्टकः-ण्टिका, कण्टकः-ण्टिका, चिकण्टिषकः-षिका, चाकण्टकः-ण्टिका ;

कण्टिता-त्री, कण्टयिता-त्री, चिकण्टिषिता-त्री, चाकण्टिता-त्री ;

कण्टन्-न्ती, कण्टयन्-न्ती, चिकण्टिषन्-न्ती ; —

कण्टिष्यन्-न्ती-ती, कण्टयिष्यन्-न्ती-ती, चिकण्टिषिष्यन्-न्ती-ती ;

— कण्टयमानः, कण्टयिष्यमाणः, चाकण्टयमानः, चाकण्टिष्यमाणः ;

कन् - कण्टौ-कण्टः ; — — —

कण्टः, कण्टः, चिकण्टिषुः, चिकण्टयिषुः, चाकण्टः ;

कण्टितम्-तः[B], कण्टितम्-तः, चिकण्टिषितः, चाकण्टितः-तवान् ;

कण्टितव्यम्, कण्टयितव्यम्, चिकण्टिषितव्यम्, चाकण्टितव्यम् ;

कण्टनीयम्, कण्टनीयम्, चिकण्टिषणीयम्, चाकण्टनीयम् ;

कण्टयम्, कण्टयम्, चिकण्टिष्यम्, चाकण्टयम् ;

ईषत्कण्टः, दुष्कण्टः, सुकण्टः ; —

कण्टयमानः, कण्टयमानः, चिकण्टिष्यमाणः, चाकण्टयमाणः ;

कण्टः, कण्टः, चिकण्टिषः, चाकण्टः ;

---

1. 'इट किट कटी गतौ' इति धातुपाठे वर्तते। तत्र इदित् 'कटि' इति धातुरिति पक्षमवलम्ब्य इमानि रूपाणि विलिखितानि। अन्ये तु 'कटी' इति ईदितं धातुं प्रचक्षते। तन्मते काटकः, कट्टम्-कट्टः-कट्टवान्—इत्यादीनि रूपाणि भवन्ति। परे तु 'ई' इति धातुं प्रश्लिष्टं अङ्गीकृत्य, 'उदयति विततोर्ध्वरश्मि-' (शिशुपालवधे 4-20) रित्यादिप्रयोगनिर्वाहं कुर्वन्ति। तेषां मते 'ई' इति धात्वन्तरमप्यत्रेति ज्ञायते।

A. बाहुलकात् उकप्रत्ययः। 'कञ्चुको वारबाणे स्यान्निर्मोके कवचेऽपि च। वर्धापकगृहीताङ्गस्थितवस्त्रे च चोलके॥ कञ्चुक्योषधिभेदे च—' इति मेदिनी। 'सुलोचना यत्र शचीसमप्रभा अशाश्वचुः श्वञ्चितसौरभाः कचे। सकञ्चुकाः काञ्चनकाञ्चिभूषिता व्रजाङ्गना निर्मचनेन नर्मणा॥' धा. का. 1-23.

B. 'चेटैर्बिटैश्चानुगतानबेटकैः एटत्पशूत्केटिरजः कटन् मलान्। प्रकण्टिताशोदयदंशुमण्डितैरकुण्डरत्नैर्मुडितार्कदीधितीन्॥' धा. का. 1-42.